

ΘΕΜΑ: Προώθηση του κυβερνητικού έργου με δράσεις και πρακτικές

1. Μετά τον ανασχηματισμό και την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης, η Κυβέρνηση μπορεί να συνεχίσει με εντατικότερους ρυθμούς την προώθηση του έργου της. Με την ολοκλήρωση του πρώτου μισού της θητείας της έχει να επιδείξει σημαντικό μεταρρυθμιστικό έργο, ιδίως στο επίπεδο της αναμόρφωσης βασικών δομών και θεσμών της διοίκησης και της οικονομίας.

2. Η προσπάθεια επιβάλλεται να επικεντρωθεί εφεξής στην αξιοποίηση του έργου που επιτελέσθηκε και γενικότερα στη βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών. Προτεραιότητα πρέπει να δοθεί στην επεξεργασία *πρόσφορων δράσεων* και τη *διαμόρφωση πρακτικών* για την αντιμετώπιση των καθημερινών προβλημάτων τους, ώστε να είναι ορατά και απτά τα αποτελέσματα σε όλους τους τομείς.

3. Το πρόγραμμα μέτρων για την ποιότητα ζωής και την καθημερινότητα ανά υπουργείο δεν απέδωσε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Ο λόγος εντοπίζεται κυρίως στη μη υιοθέτηση σύγχρονων αντιλήψεων για την άσκηση πολιτικής εκ μέρους των υπουργών καθώς και στο ενδημικό φαινόμενο της αδράνειας που χαρακτηρίζει τη διοίκηση και την αδυναμία εξοικείωσής της με νέες μορφές δουλειάς.

4. Είναι, γι' αυτό, αναγκαίο να εμπεδωθεί στη λειτουργία της κυβέρνησης ο διακριτός χαρακτήρας και η προφανής αλληλεξάρτηση τεσσάρων βασικών στιγμών στο έργο της. Η συνειδητοποίηση του ρόλου των στιγμών αυτών μπορεί να συμβάλλει σημαντικά στην υπέρβαση ενδημικών αδυναμιών.

5. Η κυβερνητική λειτουργία αναλύεται κυρίως σε τέσσερις διακριτές στιγμές.

α) Η πρώτη στιγμή συνίσταται στη διαμόρφωση *πολιτικών επιλογών* σε έναν ορισμένο τομέα. Ενπροκειμένω ο αρμόδιος Υπουργός αναλαμβάνει στο πλαίσιο του προγράμματος της Κυβέρνησης συγκεκριμένες πρωτοβουλίες.

β) Η δεύτερη στιγμή συνίσταται στην *επένδυση των συναφών αποφάσεων σε νομοθετήματα* με την ενεργοποίηση είτε του κοινού είτε του κανονιστικού νομοθέτη.

γ) Η τρίτη στιγμή συνίσταται στην *ανάπτυξη συνεκτικών δράσεων* για την άμεση εφαρμογή ενός προγράμματος πολιτικής σε ευαίσθητους τομείς της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής ζωής. Τα επιτελικά στελέχη κάθε Υπουργείου αναλαμβάνουν

να επεξεργασθούν δέσμη πρόσφορων μέτρων για να εξασφαλίσουν βάσει συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος την εφαρμογή της δράσης με απτά αποτελέσματα.

Μέσω αυτών των μέτρων “παρακολουθείται” η εφαρμογή στην πράξη των σχετικών νόμων ή κανονιστικών πράξεων, ιδίως κατά το πρώτο διάστημα της θέσπισής τους. Κάθε κυβερνητική πρωτοβουλία δεν εξαντλείται έτσι στη δημιουργία εντυπώσεων χωρίς συγκεκριμένο όφελος που να αντιλαμβάνεται ο πολίτης.

δ) Η τέταρτη στιγμή συνίσταται στη διαμόρφωση κατάλληλων *πρακτικών* ιδίως από τη Διοίκηση στην καθημερινή λειτουργία της, ώστε η σχέση κράτους/πολίτη να βελτιώνεται διαρκώς. Αποφασιστικό κριτήριο για την επιτυχία των πρακτικών που διαμορφώνει και εφαρμόζει η Διοίκηση -και πρέπει φυσικά να παρακολουθεί διαρκώς η Κυβέρνηση- είναι η αισθητή αναβάθμιση της λειτουργίας της με σταθερό στόχο την ικανοποίηση των δικαιωμάτων των πολιτών και την εξυπηρέτηση των νομίμων συμφερόντων τους.

Αξίζει, τέλος, να τονισθεί ότι η Κυβέρνηση πρέπει να είναι σε θέση να εγγυηθεί το “κεκτημένο” που δημιουργείται κάθε φορά υπέρ του πολίτη (π.χ. η τήρηση σταθερού ωραρίου στις συγκοινωνίες, οι διευκολύνσεις που παρέχει μία υπηρεσία να μην είναι πρόσκαιρες και ιδίως να μην εξαρτώνται από αλλαγή προσώπων). Το “κεκτημένο” που προκύπτει από τη δράση και την πρακτική είναι “αδιαπραγμάτευτο” ενώ επιδιωκτέα είναι πάντοτε η αναβάθμισή του.

6. Είναι αναγκαίο να διαδοθεί και να εμπεδωθεί αυτό το πρότυπο λειτουργίας στην κυβερνητική δραστηριότητα. Για το σκοπό αυτό θα μπορούσε να εξετασθεί η δημιουργία “παρά τω υπουργώ” λιτών και συνεκτικών μονάδων (π.χ. με τη μορφή task force ή “παρατηρητηρίου” ή ακόμη και με την αποκλειστική ευθύνη ενός συνεργάτη του), που επιφορτίζεται ειδικά με την παρακολούθηση της εφαρμογής δράσεων και πρακτικών, τη βελτίωσή τους, την τήρηση του χρονοδιαγράμματος, καθώς και τη διασφάλιση του “κεκτημένου”.

7. Στο πλαίσιο των παραπάνω επισυνάπτονται τρία σημειώματα (τα οποία έχουν ήδη προωθηθεί) με παραδείγματα δράσεων σε θέματα που είτε έχουν ευαισθητοποιήσει και απασχολούν έντονα την κοινή γνώμη (δασική πολιτική, δημόσια τάξη) είτε αφορούν τη βελτίωση υπηρεσιών σε καίριους τομείς της επαφής του πολίτη με το κράτος

(βελτίωση λειτουργίας των διοικητικών δικαστηρίων). Τα παραδείγματα αυτά, αν και είναι προϊόν πρώτης επεξεργασίας, επιτρέπουν την ανάδειξη των σκέψεων και των προτάσεων που προηγήθηκαν.

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 1998

dis.T/01T/KyvernErgo.doc/6.11.98/p.1-3/rp